

Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä

*”Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi.
Herra tämän teki, Herra teki ihmeen silmiemme
edessä.” (Ps. 118:22, 23.)*

Avaintekstit:

Ps. 23;
Joh. 10:11–15;
Ps. 22;
Ps. 89:28–33;
Kol. 1:16;
Ps. 2;
Hepr. 7:20–28.

Psalmit todistavat Kristuksen persoonasta ja palvelutyöstä. Lähes kaikki puolet hänen lunastavasta toiminnastaan ovat esillä psalmeissa. Kristuksen elämä ja työ on monin tavoin ennalta hahmoteltu ja ennustettu psalmeissa, usein jopa hyvin merkittävällä tarkkuudella.

Psalmeissa käsiteltyjä aiheita ovat muun muassa Kristuksen jumaluus, hänen asemansa Poikana, hänen kuuliaisuutensa, hänen intonsa Jumalan temppeliä kohtaan, hänen identiteettinsä hyvänä paimenena, hänen petetyksi tulemisensa, hänen kärsimyksensä, hänen luittensa säilyminen rikkomattomina, hänen kuolemansa, hänen ylösnousemuksensa, hänen taivaaseen astumisensa, hänen pappeutensa ja hänen kuninkuutensa. Kaikki tämä löytyy psalmeista, ja nämä ennustukset on annettu jo vuosisatoja ennen Jeesuksen lihaksi tuleamista.

Ei siis ihme, että esimerkiksi puhuessaan palvelutyöstään opetuslapsilleen ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus viittasi psalmeihin (Luuk. 24:44). Hän halusi heidän löytävän psalmeista todisteita siitä, kuka hän oli.

Sellaisia psalmeja, joiden esikuvat saavat täyttymyksensä Kristuksessa, ovat psalmit 24, 45, 72 ja 101 (ihanteellinen kuningas ja tuomari) sekä 88 ja 102 (käräsiän Jumalan palvelijan rukoukset).

Kaikissa psalmeissa voimme kuulla psalminkirjoittajan valitusten, kiitosten, ylistysten ja oikeuden ja vapautuksen puolesta esitettyjen huutojen kautta kajuja Kristuksen rukouksesta maailman pelastuksen puolesta.

2.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 2.3.2024

UHRAUTUVA JUMALAL- LINEN PAIMEN

Lue Ps. 23; Ps. 28:9; Ps. 80:2; Ps. 78:52, 53; Ps. 79:13 ja Ps. 100:3. Kuinka Herran ja hänen kansansa suhdetta kuvataan teksteissä?

Kuva Herrasta paimenena ja Jumalan kansasta hänen laitumensa lompaina korostaa sitä, miten Jumala johdattaa kansansa ja miten riippuvainen se on hänestä kaikkien tarpeitensa tyydyttäjänä. Kuvasta välittyy myös käsitys Jumalan ja hänen kansansa läheisistä väleistä, sillä paimenet elivät laumojensa kanssa ja huolehtivat jokaisesta lompasta erikseen. Paimenkielikuvat korostavat myös Jumalan omistajuutta laumaansa nähden. Omistajuus on vahvistettu kahdella lullalla siteellä: luomisella (Ps. 95:6, 7; Ps. 100:3) ja liittosuhteella (Ps. 28:9; Hepr. 13:20).

Kuva jumalallisesta paimenesta, joka johtaa Joosefia kuin laumaa (Ps. 80:2), viittaa kenties Jaakobin Joosefille antamaan siunaukseen, joka kuvaa Jumalaa Israelin paimenena ja vetoaa näin tähän suureen lupaukseen ja siunaukseen (1. Moos. 49:24).

Kuninkaitakin pidettiin kansan paimenina (2. Sam. 5:2). Silti vain Jumala ansaitsee tämän arvonimen, sillä useimmat ihmiskuninkaat eivät eläneet kutsumuksensa mukaisesti. Vain Jeesus pystyi siihen. Siksi häntä kutsutaan hyväksi paimeneksi.

Lue Joh. 10:11–15. Mitä Jeesus sanoo itsestään?

Jumalallisen paimenen ja lauman läheinen side näkyy siinä, miten lauma erehtymättömästi tunnistaa paimenensa äänen (Joh. 10:4, 27). Nykyäänkin Lähi-idän paimenet voivat jakaa sekoittuneet laumansa kutsumalla omia lompaitaan, jotka tunnistavat paimenensa äänen ja seuraavat sitä.

Joskus Jumalan lauma kärsii ahdistuksista, joita monet pitävät merkinä Jumalan tyytymättömyydestä ja hylkäämisestä. Hyvä paimen ei kuitenkaan koskaan hylkää eksyneitä lompaitaan, vaan etsii niitä pelastaakseen ne. Tämä on voimakas kuva Jumalan suhteesta kansaansa. Hän on valmis kuolemaan lompaittensa puolesta (Joh. 10:11, 15) ja paradoksaalisesti tulemaan uhrikaritsaksi heidän puolestaan (Joh. 1:29). Jeesus sanoi kutsuvansa lompaitaan myös muista laumoista yhdistääkseen ne yhdeksi laumaksi (Joh. 10:16).

KÄRSIVÄ MESSIAS

Lue Ps. 22 ja Ps. 118:22. Kuinka Messiaasta kohdeltiin niiden taholta, joita hän oli tullut pelastamaan?

Monet psalmit ilmaisevat kärsivän Messiaan tuskallisia hylätyksi tulemisen tunteita (esim. Ps. 42; Ps. 88; Ps. 102). Ps. 22 on suora messiaaninen profetia, sillä monia psalmin yksityiskohtia ei voida historiallisesti liittää kuningas Daavidiin, mutta ne sopivat täydellisesti Kristuksen kuoleman olosuhteisiin. Jeesus rukoili ristillä Psalmin 22:2 sanoilla (Matt. 27:46).

Kristuksen ja hänen Isänsä eron aiheuttamaa tuskaa, joka aiheutui Kristukselle koko maailman syntien kantajana, voidaan mitata ainoastaan tarkastelemalla heidän välistään ykseyttä (Joh. 1:1, 2; Joh. 10:30). Silti tuon kärsimyksen syvyys ei kyennyt murtamaan Isän ja Pojan välistä ykseyttä. Osakseen tulleen epätoivon syvyydestä huolimatta Kristus uskoi itsensä ehdoitta Isän huomaan.

”Kristuksen päälle meidän sijaisenamme ja takaajanamme pantiin meidän kaikkien synnit. Hänet luettiin pahantehtäjäin joukkoon, jotta hän lunastaisi meidät lain kirouksesta. Aadamin jokaisen jälkeläisen syyllisyys painoi hänen sydäntään. Jumalan viha syntiä kohtaan ja hänen pahuuden tähden tuntemansa vastenmielisyyden hirveä ilmaus tyrmistyttivät hänen Poikansa.” (5AO 306.)

Uhkaavat kuvaukset vahvoista häristä, karjuvista leijonista ja koirista korostavat sitä julmuutta ja vihamielisyyttä, jota ihmiset osoittivat Kristusta kohtaan tämän viimeisinä hetkinä – häntä kohtaan, jota verrattiin harmittomaan ja avuttomaan matoon. Ps. 22 välittää hämmästyttävällä tarkkuudella ne häijyt sanat, joilla väkijoukko pilkkasi Jeesusta hänen omista Isälleen osoittamista sanoistaan (Ps. 22:2, 9; Matt. 27:43). Myös Jeesuksen vaatteiden jakaminen sotilaiden toimesta oli tarkkaan ennustettu (Ps. 22:19; Matt. 27:35). Ihmiset eivät ymmärtäneet, että ”madosta”, jonka he yrittivät murskata, tulisi temppelin tärkein kulmakivi, joka turvaisi sen perustuksen (Ps. 118:22).

Hylätystä Messiaasta tuli kuolleista nousemisen jälkeen Jumalan kansalle pelastuksen lähde (Matt. 21:42; Ap. t. 4:10-12). Kristus kärsi hylkäämisen ihmiskunnan taholta, mutta Jumala kirkasti Poikansa tekemällä hänestä elävän kulmakiven Jumalan hengelliseen temppeliin (Ef. 2:20-22; 1. Piet. 2:4-8). Niille, jotka hylkäävät tämän kiven (Jumalan tarjoaman pelastuskeinon) siitä tulee tuomion välittäjä (Jes. 8:14; Matt. 21:44).

**IKUISESTI
LIITOLLEEN
USKOLLINEN**

Lue Ps. 89:28-33, 39-47 ja Ps. 132:10-12. Mistä Daavidin kanssa tehdyssä liitossa on kyse? Mikä näyttää vaarantaneen sen?

Daavidin kanssa tehty liitto sisältää Jumalan lupaukset ikuisesta tuesta Daavidin sukulinjalle ja Jumalan kansan menestyksestä (2. Sam. 7:5-16; Ps. 89:2-5, 20-38; Ps. 132:12-18). Liiton pysyvyys vahvistettiin Jumalan valalla ja kuninkaan uskollisuudella Jumalalle. Silti omistautuneetkaan kuninkaat, kuten Daavid, eivät aina olleet uskollisia Herralle. Psalmissa 89 valitetaan sitä, että Daavidin kanssa tehdyn liiton lupaukset vaikuttavat menetetyiltä. Onko Jumala hylännyt Israelin? Ei tietenkään!

Jumalan viha on kyllä tuomion ilmaus (Ps. 38:2; Ps. 74:1), mutta se ei kestä ikuisesti. Jumala antaa rakkaudessaan ihmisille heidän syntinsä anteeksi, kun he katuvat. Niin kauan kuin vihaa kuitenkin kestää, Jumalan tyytymättömyys erehtyvää kansaansa kohtaan on vakavaa. Ihmiset kokevat tottelemattomuutensa seuraukset ja ymmärtävät syntiensä vakavuuden (Ps. 89:39-47). Silti he kysyvät: "Herra, kuinka kauan?" vedoten Jumalan vihan ohimenevään luonteeseen (Ps. 89:47). Uudistunut toivo kumpuaa luottamuksesta siihen, että Jumala on uskollinen ja armollinen (Ps. 89:48, 51).

Vaikka ihmisten osuus liitosta epäonnistui, he voivat silti levätä siinä lupauksessa, että Jumalan tarkoitukset ovat muuttumattomia ja että hän toteuttaa ne Messiaan kautta. Lopulta Jumala voittaa ja hänen iankaikkinen valtakuntansa perustetaan ikuisiksi ajoiksi Jeesuksen ansiosta.

Jeesus on Daavidin Poika ja Messias (Matt. 1:1; Hepr. 1:8). Häntä kutsutaan koko luomakunnan esikoiseksi (Kol. 1:15) viitaten Psalmiin 89:28, jossa Daavidia, Kristuksen esikuvaa, kutsutaan Jumalan esikoiseksi: "Minä otan hänet esikoiseksi, nostan kuninkaista korkeimmaksi."

Selvästikään esikoisen arvonimi ei ilmaise Daavidin biologista asemaa, koska hän oli vanhempiansa kahdeksas lapsi (1. Sam. 16:10, 11). Sama pätee Jeesukseen. Tämä arvonimi ilmaisee hänen erityistä kunniaansa ja auktoriteettiaan (Kol. 1:16, 20-22). Jumala teki Jeesuksesta maailman korkeimman kuninkaan herättäessään tämän kuolleista (Ap. t. 2:30, 31).

Lue Kol. 1:16, 20-22. Mitä jakeet opettavat siitä, kuka Jeesus oli ja mitä hän on tehnyt hyväksemme?

IKUINEN KUNINGAS, VOIMAS- SAAN VAILLA VERTAA

**Lue Ps. 2; Ps. 110:1-3; Ps. 89:5, 14-19; Ps. 110:5, 6.
Mitä tekstit opettavat Kristuksesta kuninkaana?**

Se, että Jumala esitellään Messiaan isänä, viittaa kuninkaan kruunajaisiin, kun kuningas adoptoitii Jumalan liittoon (Ps. 2:7; Ps. 89:27-29). Ps. 2:7 kertoo ennalta Kristuksen ylösnousemuksesta ja korottamisesta uuden ajan sarastaessa, jolloin ikuinen liitto ja Kristuksen kuninkaallinen pappeus alkavat (Ap. t. 13:33-39; Hepr. 1:5; Hepr. 5:5). Messias istuu Jumalan oikealla puolella. Hänellä on ennennäkemätön kunnia ja valta (Ps. 110:1; Ap. t. 7:55, 56). "Lisäksi vuorovaikutus Herran ja 'voidellun' (Messiaan) välillä viittaa jopa aikomukseen samastaa tämä Daavidin sukulinjan Messias itse Herraan. – Jos se, joka istuu oikealla, on Herra, silloin Herra on Messias, koska jälkimmäinen nähdään myös oikealla [ks. Ps. 110:1, 5]." – Jacques Doukhan, *On the way to Emmaus* (Clarksville, MD: Lederer Books, 2012), s. 26, 27.

Lopulta Kristus saa täyden voiton vihollisistaan. Vihollisten paneminen "jalkojesi astinlaudaksi" (Ps. 110:1, VKR) on kielikuva, joka kertoo muinaisen Lähi-idän kuninkaiden tavasta asettaa jalkansa kukistamiensa vihollisten kaulalle osoittaakseen hallintavaltaansa heihin. Kristuksen valtikka ei kuitenkaan ole kauhun kylvämisen väline (Ps. 2:9; Ps. 110:2).

Alun perin valtikkaa (sauvaa) pitivät heimojohtajat heimon symbolina (4. Moos. 17:17-25). Kristuksen sauva tulee Siionista, sillä hän edustaa Siionin kansaa. Hänen sauvasa on vertaus jumalallisesta tuomiosta, joka päättää pahan vallan. Sauva kuvaa Kristuksen ylivertaista valtaa (Ilm. 2:27; Ilm. 12:5). Jumalattomille kuninkaillekin annetaan mahdollisuus tehdä parannus ja alistua Messiaan valtaan (Ps. 2:10-12).

Yksi kuvaus Kristuksen lopullisesta voitosta löytyy Dan. 7. luvusta. Sen jälkeen kun tuomio oli annettu ja "pyhät saivat oikeutensa" (Dan. 7:22), hänen valtakuntansa perustettiin ja se "valtakunta on ikuinen" (Dan. 7:27). Ristin ansiosta lupaus valtakunnasta on varma.

Kaikille, jotka luottavat Kuninkaaseen, luvataan siunaus. Ja kansa riemuitsee Messiaan suvereenista ja vanhurskaasta hallintavallasta (Ps. 2:12; Ps. 89:16-18).

Lopulta hyvä voittaa pahan. Kuinka tämä totuus voi lohduttaa meitä jo nyt, kun pahuus edelleen kukoistaa?

IKUINEN PAPPI MELKISE- DEKIN JÄRJES- TYKSEN MUKAAN

Lue Ps. 110:4-7. Mikä tekee Kristuksen pappeudesta ainutlaatuista? Mitä toivoo se antaa meille?

Jumala suo Messiaalle kuninkuuden (Ps. 110:1-3) ja pappuden Melkisedekin järjestyksen mukaan (Ps. 110:4-7, VKR). Herra sinetöi sanansa juhlallisella lupauksella (Hepr. 6:18). Jumalan vala siitä, että hän antaa meille täydellisen papin, on merkki hänen armostaan. Jumalan vala on muuttumaton ja takaa, että katuville ihmisille Jumalan armo peruuttaa heidän tuomionsa (2. Moos. 32:14; Ps. 106:45).

Tämä vala tuo uuden elementin Daavidin kanssa tehtyyn liittoon julistamalla, että Messias-kuningas on samalla myös pappi (Ps. 110:4). Israelin kuninkaasivat eivät voineet toimia pappina (4. Moos. 8:19; 2. Aik. 26:16-21.) Kun Raamattu mainitsee kuninkaiden tai kansan tuovan uhreja, se tarkoittaa, että he toivat ne papeille, jotka uhrasivat ne. Ps. 110 erottaa Messiaan muista Israelin kuninkaista ja papeista. Kristuksen ikuinen pappuus on peräisin Melkisedekiltä, joka oli sekä Salemin kuningas että korkeimman Jumalan pappi (1. Moos. 14:18-20). Vanhassa testamentissa ei kerrota, että Daavid tai kukaan Israelin kuninkaista olisi ollut pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan. Vain Psalmi 110 tekee poikkeuksen. Selvästikin se puhuu erityisestä kuningas-papista Israelin historiassa.

Lue Hepr. 7:20-28. Mitä Kristuksen pappuus merkitsee?

Jumalallisena pappiskuninkaana Kristuksella on ylivalta ihmispappeihin ja kuninkaisiin nähden. Se on toivomme. Kristus ylläpitää ylivertaista liittoa, joka perustuu Jumalan valaan eikä ihmisten lupauksiin. Hän palvelee taivaallisessa pyhäkössä. Hänen papputeensa eivät vaikuta synty tai kuolema, kuten ihmispappien, ja siten hän voi rukoilla kansansa puolesta ja pelastaa sen ikiajoiksi. Kristuksen sovitustyö täydellisenä ja myötätuntoisena pappina antaa kansalle varmuuden siitä, että se saa pysyä Jumalan läsnäolossa (Hepr. 6:19, 20). Kristuksen pappuus poistaa pahan vallan niin ihmisten sydämistä kuin koko maailmasta. Hän pitää Ps. 2 lupauksen siitä, että jokainen kansakunta ja hallitsija joutuu Kristuksen tuomittavaksi (Ps. 2:6-9; Ps. 110:1, 2, 5, 6). Jeesuksen ihmeellinen kuninkaallinen pappuus vaatii ehdottomasti kuuliaisuuttamme ja luottamustamme.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 11-17 tai *Aikakausien Toivo*, s. 9-16 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 11-17.

Koska psalmit ovat sekä Kristuksen rukouksia että rukouksia Kristuksesta, ne tarjoavat ainutlaatuisen ilmoituksen Kristuksen persoonasta ja lunastavasta palvelutyöstä ihmisenä, joka on "Jumala meidän kanssamme" (Matt. 1:23, VKR). Jeesus on kanssamme, kun taistelemme rukouksessa hylkäämiskokemusten ja kärsimysten keskellä. Hän on kanssamme, kun huutaen anomme oikeutta ja vapautusta, eikä hän jätä meitä kadotukseemme eikä hylkää meitä epätoivomme keskellä, vaan näyttää meille voittoisan uskon tien. Hänestä tuli meille ikuinen pappi ja kuningas, joka pelastaa meidät ikuiselta synnin tuomiolta. Kristuksessa, täydellisessä Daavidin sukulinjan kuninkaassa, kaikki Jumalan juhlalliset lupaukset pelastuksesta saavat täyttymyksensä (2. Kor. 1:20).

Ellen G. White kuvaa oivaltavasti Kristuksen ykseyttä ihmiskunnan kanssa näin: "Ihmisenä Kristus pääsi kosketukseen ihmisten kanssa, Jumalana hän on yhteydessä Jumalan valtaistuimen kanssa. Ihmisen Poikana hän antoi meille esimerkin kuuliaisuudesta; Jumalan Poikana hän antaa meille voimaa totella. Kristus se oli, joka puhui Moosekselle pensaasta Hoorebin vuorella sanoen: "Minä olen se, joka minä olen". -- "Sano israelilaisille näin: 'MINÄ OLEN' lähetti minut teidän luoksenne" (2 Moos. 3:14). Tämä oli Israelin vapautuksen vakuus. Kun hän siis tuli 'ihmisten kaltaiseksi', hän julisti olevansa MINÄ OLEN. Seimen lapsi, nöyrä ja sävyisä Vapahtaja on Jumala 'ilmestynyt lihassa' (1 Tim. 3: 16). Ja meille hän sanoo: 'Minä olen se hyvä paimen.' 'Minä olen se elävä leipä.' 'Minä olen tie ja totuus ja elämä.' 'Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä' (Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt. 28:18). MINÄ OLEN jokaisen lupauksen pantti. MINÄ OLEN; älä pelkää." (4AO 15.)

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka Jumala on osoittanut horjumattoman uskollisuutensa liitolleen ihmisten uskottomuudesta huolimatta? Millaista varmuutta tämä antaa Jumalan kamppaileville lapsille?
2. Kuinka Kristuksen ainutlaatuinen ja yliverainen pappeus Melkisedekin järjestyksen mukaan vahvistaa varmuutta Jumalan kansan pelastuksesta?
3. Lue Matt. 28:18. Kuinka sovellamme tätä lupautusta omaan kokemukseemme?